

[இச்செய்திகளைத் தொகுத்து வழங்கியவர் பரோசிரியர் முனைவர் சா. காரும்புரத்தி, பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை, சன்னையப் பல்கலைக் கழகம் (ஓய்வூ). தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக வளியீட்டாளர் 'அருங்கலைச் சொல் அகரமுதலி' உதவியுடன் இதைத் தமிழாக்கி தட்டச்சு செய்வவர் சசோத்திரி]

சன்னையப் பல்கலைக் கழகத்தின் பண்டைய வரலாறு மற்றும் தொல்லியல் துறை 1970 முதல் 1976 வரை பல்புவங்களில் காஞ்சிபுரத்தில் தொல்லியல் அகழாய்வை மேற்கொண்டது. காஞ்சிபுரத்துடனான பல்லவர் கட்டட்பு எனப்பதில் கவனம் குவிக்கும் நோக்கில் பரோசிரியர் முனைவர் டி. வி. மகாலிங்கம் தலமையில், பரோசிரியர் முனைவர் சா. காரும்புரத்தியும் இணைந்து, தொல்லியலாளரும், தொழினுட்பரும் (technicians) கொண்ட ஒரு அணி இந்த அகழாய்வை மேற்கொண்டது. காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள மதுபழமவை வாய்ந்த சங்கரமடமும் காஞ்சிபுரத்துடனான தன்கட்டட்பு அதன் தொடக்கம் முதலே இருந்தது என்ற கோரிமைகளைக் (claims) கொண்டிருந்தது.

இதற்காக நான்கு வெவ்வேறான பரப்பிடங்கள் அகழி (trench) அமைப்பதற்காக தரேவூ செய்யப்பட்டன. இப்பரப்பிடங்களில் பின்வரும் இடங்கள் அடங்கும்:

1. காமாட்சி அம்மன் கோவிலுக்கு முன் உள்ள வளாகம்.
2. காமாட்சி கோவிலுக்குப் பின்புறம் உள்ள காளி கோவில் வளாகம்.
3. வரதராசபொருமாள் கோவிலுக்குள் உள்ள வளாகம்.
4. ஏகாம்பரசேவரர் கோவிலுக்கு நடுக்கமான வளாகம்.

இந்த அகழாய்வு, கட்டமைப்பு மீதிமிச்சங்களுக்கு நடுவகே காஞ்சிபுரத்தின் தொடக்க வரலாறு மற்றும் பண்பாடு குறித்து மதிப்புள்ள செய்திகளை எறிந்துள்ள பரம அளவிலான பலவகைப் பல்கலைத் தொல்பொருள்களை ஈட்டித் தந்தது (yielded). கட்டமைப்பு மீதிமிச்சங்களில் அடங்குவனவற்றுள் காமாட்சி அம்மன் கோவில் அருகே அமைந்த அகழியில் தரையில் இருந்து 18 அடி ஆழத்திற்கு கீழே ஒரு குவிமாடம் போன்ற கட்டமைப்பு, அதன் மேடையின் கண்டறியப்பட்டதும் சரமும். இதுவகே காஞ்சிபுரத்தின் முதல் பௌத்த மீதிமிச்சம். ஒரு எழுத்து பொறிக் கப்பட்ட பாணைஓடு கட்ட குவிமாட மீதிமிச்சத்திற்கு அருகே சிவப்புநிற மட்கலத்தில் பிராகிருத மொழியில் பிராமி எழுத்தில் கண்டறியப்பட்டது. அது பி-த-ல-சி- த எனப்பதித்து அறியப்பட்டது.

அது ஒரு பௌத்த துறவாளரின் பெயராகலாம். மற்றோர் இடத்தில் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டின் அமரந்த நிலைபுத்தர் சிலைகாணக் கிடைத்தாலும், இதுவே 7 ஆம் நூற்றாண்டில் காஞ்சிபுரத்திற்கு வருகை தந்த சீனப் பயணி (செலவர்) யுவான் சுவாங்கால் சான்றாகக் கப்பட்ட காஞ்சிபுரத்திற்கான பௌத்தத் தொடர்புகளை நிறுவும் ஒரு திகைப்பிடமும் கண்டறிபபு. இந்த அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்ட குவிமாடத்தின் (Stupa) மீ திமிச்சங்களே காஞ்சிபுரத்துடனான பௌத்த சமய கட்டிற் கான நினவைச் சான்று.

ஏகாம்பரசேவரர் கோவிலுக்கு அருகே செய்யப்பட்ட அகழாய்வு, ஒன்றன் கீழ் ஒன்றாக அகழியின் குறுக்கே இரு வரிசைகளில் ஒழுங்குபட அடக்கப்பட்டிருந்த உரோம மதுக்கூட சாடிகளை (amphora jars) பெரும் எண்ணிக்கையில் ஈட்டித் தந்தது. இந்த சாடிகள் கம்புவடிவின்வாக அளவில் மின்றடி நீளமுள்ளனவாக ஒன்பது விரற்கடைய அகலம் கொண்ட வாயை உடையனவாக உள்ளன. அதில் மட்டியும் உள்ளது. இந்த சாடிகள் மதுவசேமிக் கும் நோக்கில் அமைந்தவை. அவை மலவடிவ உரோம மதுக்கூடம் போல் செய்யப்பட்டவை. இங்கு மதுக்கூட சாடிகளைக் கண்டறிந்திருப்பது கிறித்து ஊழிக் குமுன்னும் பின்னும் சில நூற்றாண்டுகள் தமிழ்நாட்டிற்கும் உரோமத்திற்கும் வணிக, பண்பாட்டுத் தொடர்புகள் நிலைபட்டிருந்ததைச் சூட்டுகின்றது. அக்காலத்தே உரோம வணிகர் வணிக நோக்கங்களாக காக தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துள்ளனர். அவர்கள் மணிவகைகளைச் செய்யும் நோக்கங்களாக காக படிகப்பச்சைக் கல் (Beryl stone) போன்ற அரைமணிக் கற்களை வாங்கி உள்ளனர். உரோம அரசிகள் இம் மணிகளை அணிவதில் விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். உரோம வணிகர்கள் அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் அகநாட்டிலும் கடற்கரையிலும் கட்டி குடியிறே இருந்தனர். அவர்தம் குடியிறேறங்கள் ஒன்று புதுச்சேரி மாநிலத்தில் உள்ள அரிக் கமடேட்டில் அகழாய்வு செய்யப்பட்டது. பெரும் எண்ணிக்கையில் உரோம காசுகள், உரோம மட்கலங்கள் ஆகியன இந்த அகழாய்வுகளில் முனைவர் மார்டிமர் வீலரால் இத்தளத்தில் 1941 - 1942 ஆம் ஆண்டுகளில் கண்டறியப்பட்டன. சங்க இலக்கியங்கள் பல இடங்களில் குறிக்கும் யவனர்கள் உரோமர்களாக அடையாளம் காணப்பட்ட உள்ளனர். அதைமுன்னிட்டு, தமிழ்நாட்டில் உரோமருடைய தொடர்பு சங்க இலக்கியத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் நிறுவப்பட்டிருக்கவில்லை, ஆனால் அரிக் மடேடு, காஞ்சிபுரம், துறையூர், கொற்கை, கரூர், அழகன் குளம் முதலாய் தளங்களின் தொல்லியல் அகழாய்வுகளாலும் கட்டி நிறுவப்பட்டதுவிட்டன.

இந்த அகழாய்வுகள் சூடும்ண காசு வார்ப்புக் கட்டிகளை பெரும் எண்ணிக்கையில் காஞ்சிபுரம் தளத்தில் ஈட்டித் தந்தன. அவை இத்தளத்தில் மூத்திரகைக் காசுகளையும், சாதவாகனர் காசுகளையும் வரக் கப்பயன்படுத்தப்பட்டன. இதற்கு முந்தைய அகழாய்விலும் கட்டி சாதவாகனர் காசுகள் இவ்விடத்தில் இந்தியத் தொல்லியல் அளவீட்டுத் துறையோரால் (ASI) சங்க மடச்சுற்றுப்புறத்தில் கண்டறியப்பட்டன. சாதவாகனர் காசுகள் கண்டறியப்பட்டிருப்பது காஞ்சியில் பல்லவர் எழுச்சிக் குமுன்னீடாக கி.பி.1 ஆம் மற்றும் 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் காஞ்சிபுரத்தில் சாதவாகனரின் அரசியல் தாக்கரவின் தாக்கத்திற்கும் தொடர்பிற்கும் சான்றாகக் கின்றன.

பெரும் எண்ணிக்கையில் கரூப்பு - சிவப்புநிற மட்கலங்கள், சிவப்புநிற மட்கலங்கள், கரூப்புநிற மட்கலங்கள், சிவம்மஞ்சள் நிற மட்கலங்கள் சாம்பல் நிற மட்கலங்கள் முதலாய மட்கலத் தொழில்கள் இத்தளத்தில் காணப்பட்டன. இங்கத்து பாணைகளை பலதிறப்பட்ட கீறல்குறியீட்டுக் (graffiti) குறிகளைப் பெற்றுள்ளன. ஏற்கெனவே சூட்டியது போல பாணைகளை மலே பிராமி எழுத்துப் பொறிப்பு பெற்ற ஒரு சாம்பல் நிறப் பாணைகளை இந்த அகழாய்வில் இருந்து திரட்டப்பட்டது. பிராமி பொறிப்புகள் பாணைகளை தமிழ்நாட்டில் அரிக் கமடே, உறையூர், அழகன் குளம், கொற்கை, ஆதிசநல்லூர் முதலாய பல தளங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டது உள்ளன. இந்த பிராமிப் பொறிப்பு பாணைகளை, பிராமி எழுத்து கிறித்து ஊழிக் குமண்பும் பின்புமாக முதல் சில நூற்றாண்டுகள் தமிழ்நாட்டில் பரவலாக வழங்கி வந்தது என்ற உண்மையைக் காணும் ஏந்துகின்றன. இங்கு இதன் மொழி தமிழாக இருந்தபோதும் இதே எழுத்தின் மொழி இந்தியாவின் பிற பகுதிகளில் பிராகிருதமாக இருந்தது. மிகத் தொடக்ககால பிராமி எழுத்து கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டினதாக நாட்குறிக் கத்தக அசோகனின் கல்வெட்டுகளில் காணப்பட்டது உள்ளது இது அசோகன் பிராமி என்று கருதப்படுகின்றது, அதனேரேம் தமிழ்நாட்டில் காணப்படும் பிராமி தமிழ் பிராமி என்று அறியப்படுகின்றது.

பல்வற்று பொருள்களால் ஆன மணிகளும் வளையல்களும், மாந்தர், மற்றும் விலங்குகளின் வடிவங்களாக நிகர்த்த சூடும்ணப் பொருள்கள் முதலாய சிறு தொல்பொருள்களும் பெரும் எண்ணிக்கையில் கண்டெடுக்கப்பட்டது உள்ளன. சங்க இலக்கியங்களில் மிகப்பல இடங்களில் குறிப்பிடக் காணப்படும் இந்த வளையல்களும் மணிகளும் பெரும்பாலும் சங்கினால் ஆனவை. சங்க இலக்கிய ஆக்கங்களின் படி தமிழ்ப் பெண்டிர் இந்த சங்க வளையல்களை பெரிதும் விரும்பினர். மட்கலங்களோடு சேர்த்து சிறு தொல்பொருள்களும், கட்டமைப்பு மீ திமிச்சங்களும் அக்கால காஞ்சிபுரத்து மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையை மீட்டமைப்பதில் மிகவும் பயனாரந்தவையாய் இருக்கும்

காஞ்சிபுரம் ஒரு மிகத் தொன்மையான நகரம், அதோடு கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டினரான பதஞ்சலி என்னும் ஒரு சமற்கிருத அறிஞரால் அது ஒரு அருந்திரு நகரம் என்று குறிப்பிட்டு அழகைக் கப்படுகின்றது. தொடக்கத்தில் சொன்னாற போல காஞ்சிபுரம் சீனப் பயணியுவான் சுவாங்கால் வருகைதரப்பட்டது, அதை அவர் கடற்கரையில் இடங்கொண்ட நகரம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார் ஆனால் இப்போதைய காஞ்சிபுரம் இந் நகரின் குறுக்கே ஒரு சிறந்தோடையோல் பாய்ந்தோடும் வகைவதி ஆற்றின் கரமலே அமையப் பெற்றுள்ளது. ஆதலால் பல்வகையின கோவில்கள் இப்போதைய காஞ்சிபுரத்தில் இடம் கொண்டுள்ளன. இத்தளத்தில் நிகழ்த்திய அகழாய்வுகள் பல்வகையின அரண்மனை மீ திமிச்சங்கள் எதனையும் ஈட்டித் தரவில்லை. ஆந்திர பிரதேசத்தில், கடற்கரையின் மலே காஞ்சிபுரம் என்று ஒரு நகர் அமைந்துள்ளது. அதைமுன்னிட்டு, யுவான் சுவாங்கால் குறிப்பிடப்பட்ட காஞ்சி ஒன்றுடன் இப்போதைய காஞ்சிபுரத்தை அடையாளப்படுத்துவதில் ஏதோ குழப்பம் நிலவியது. இத்தளத்தில் பற்பல பரவங்களில் பல்வற்று அமைப்புகளால் நடாத தப்பட்ட

அகழாய்வின் சிலவழியில் பல்லவர்தம் புதறந்த அரண்மனையின் அல்லது ஏதனும் கட்டமைப்பு மீ திமிச்சங்களின் சுவடும் கட்ட தனப்படவில்லை.

மட்கல ஆய்வின் அடிப்படையில் இத்தளத்தின் கரிமம் 14 காலக் கணக்கீட்டை கி.மு.1ஆம் ஆயிர ஆண்டுகள் (millenium) தொடர் கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டு வரை என்று பொருத்தலாம். ஆயினும், இத்தளத்திற்கு கிட்டும் கரிமம் 14 காலக் கணக்கீட்டு கி.மு 5 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திற்கு இதுவது, 480BCE பின்னே சில்கிறது. இவ் அகழாய்வின் அகழிகளில் மிகக் கீழ்மட்ட அளவான சற்றொப்ப 18 அடிகளுக்கு கீழே திரட்டிய கருகிய மீ திமிச்சங்கள் காலத்ததைத் தீர்மானிப்பதற்காக மும்பையின் டாடா நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. இந்தக் கருகிய மீ திமிச்சங்கள் கரிகட்டையாகவோ அல்லது எலும்பு, உமி, பருத்தி மூதலாய வறூ ஏதனும் பொருளாகவோ இருக்கலாம்.

அனுப்பியவர்: சசோத்திரி sseshadri69@gmail.com